

IN PACE IN IPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ETTURTUR NIDUM ALTARIA

XXVI. ÉVF. 1926. MÁRCIUS.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A BUDAPESTIORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 30.000 K.
Jelen példány 3000 K.

Megjelenik minden hó elején.

Stephaneus nyomda és könyvkiadó r. t.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI. CUJUS NON SUM DIGNUS.

TARTALOM: *Farda Ignác:* Keresztek. — *Eőri János:* Az üdvösség forrása. — *Benz-Csáhy Ilona:* Golgota alján. — *Központi:* Aki nem dolgozik, halott. — *Dr. Hidasi József:* A család. — *Bozóky Gyula:* A 28. nemzetközi eucharisztikus kongresszus Amerikában. — *Nagelreiter Alajos dr.:* A boldog család. — Krónika. — Irodalom.

Dr. Metzker József: *Közös miseimák.* Kapható a szerzőnél, Nyergesújfalu (Esztergom m.). A szentmiseáldozat végtelen értékű kincseit akarja e kedves füzet közkinccsé tenni; abba a villanytelepbe, melyben a természetfölötti élet áramai vibrálnak, mindenkit belekapcsolni, aki Krisztus Egyházának tagja. Megtanít a világot megváltó áldozat nagyrabecsülésére s a módra, mellyel e kincsbányát a saját lelki hasznunkra kiaknázhathatjuk. Két miseájtatosságot ad. Az első főleg az ifjúságot tartja szem előtt: az előimádkozó imái váltakoznak a többiekével. Keresetlen bensőség s mélyesleges pietás jellemzi ez imákat. A másik miseájtatosság a római misekönyv súlyegét adja csaknem szóról-szóra való fordításban, részben latinul is s így a híveket a legszentebb liturgia megértésére s átérésére is vezeti. Szerző igen okos és hasznos dolgot művelt művének megírásával és kiadásával. Kívánjuk, hogy minél több kiadást érjen: megérdemelné! A művecske izléses kiállítása az esztergomi Buzárovits-nyomdát dicséri. Árát 7500 koronában szabta meg a kiadó-szerző, hogy mindenkinek kezébe juthasson. A legmelegebben ajánljuk a főtisztelendő papság figyelmébe, tömeges terjesztésre. *Dr. Babura László.*

Báró Barkóczy Sándor dr. Irta: Tomcsányi Lajos S. J. Az urak Mária-kongregációja alapítójának *elvű és igazán katolikus* alakja lép eléünk P. Tomcsányi művéből. Nem nagy, csak 59 lapra terjedő csinos füzet, de igazi értéket képvisel, mert feledhetlenné teszi az utókor számára ennek a nagy kongregánistának az emléket. A boldogult bárónak legmeghittebb barátja és lelkiatya, e könyvecske írója épen azért bele tud világitani sok elöttünk homályos kérdésbe s kultúrtörténeti szempontból is értékeset nyújt rövidre szabott emlékezésében. Férfivilágunknak melegen ajánljuk e katolikus jellem példaképét. Megrendelhető a szerzőnél, Budapest, VIII., Mária-u. 25.

Meschler-Pataki: *Jézus jelleme* című értekezés folytatását *technikai okokból a jövő számban közöljük.*

Bödiker-Martón: *Oltártűzek* című könyvének megjelenéséről már hírt adtunk. Gyönyörű elmélkedő imádságok ezek, amelyekben feloldódik a léleknek minden érdeme, hogy az Úr kegyelmével kristályosodjék ki újra. A legméltóságosabb Oltáriszentség kultuszához alkalmasabb segédeszközt keresve sem találánk. Igazán hálásak lehetünk P. Martón Bernát dömés atyának, hogy magyar nyelven is hozzáférhetővé tette ezt

a kedves művet. A kis imakönyvforma mű az Örökimádás lelkeszi híva'alában (Budapest, IX., Üllői-út 77.) is kapható, fűzve 17, kötve 26.000 K — Szükségesnek tartjuk itt megemlíteni, hogy az «Örökimádás»-ban ismertelett művek nem kaphatók kiadóhivatalunkban. Tessék azokat vagy a *Szent István-Társulat* Budapest, VIII. ker., Szentkirályi-utca 28., vagy a *Korda VIII., Mikszáth Kálmán-tér 3.* útján megrendelni.

— Keresztek —

Különös az ember...

A nagy keresztől nem ijed meg, szíve sem zúgolódik miatta, lehajol érte, felveszi és bizonyos elégedettséggel, sőt büszkeséggel hordja. Máskor pedig a kis keresztet elől gyáván megbujik; ha útjába kerül, igyekszik kikerülni, kellemetlen neki.

Mi az oka ennek?

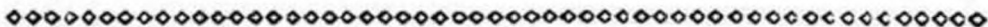
Az ember téves felfogása. Azt hiszi, hogy az erényt csak a nagy dolgokban lehet gyakorolni, míg a kis események, apró bajok nem is jönnek számításba. Pedig téved! Aki az édes Jézus szavát meg akarja tartani: «Aki utánam akar jönni, vegye fel keresztjét», nem kell mindig a nagy keresztet keresnie, mert nemcsak így lehet Krisztus méltó követője.

Az egyéni élet sem áll mindig nagy eseményekből, hanem apró, másoknak fel nem tűnő mozzanatokból. Miként a mozaikképet kicsi kockákból állítják össze, így kell nekünk kis eseményekből megalkotnunk életünket. Avagy miként a festménynél kevés a nagy alapvető vonás, annál több az apró színezés a mi lelkiéletünk sem állhat csupa nagy vonásokból, hanem kicsi, sokszor hétköznapi cselekedetekből, amelyek a színt adják meg az életnek.

A nagy keresztet hordozása, pl. hosszas betegség elviselése, a nagy szegénység eltűrése hősi cselekedet. De milyen furcsa a kis dolgokban való türelmetlenség, az apró bántalmak miatt való perpatvar, a pletyka stb. Vagy talán az Üdvözítő is minden nap a nagy keresztet hordozza? Nem tűrte-e el a farizeusok áskálódását, a zsidók ravaszságát, midőn meg akarták fogni beszédjében? Hányszor utasították vissza jószándékú közeledését? Ő maga panaszkodik: «Hányszor akartalak összegyűjteni titeket, mintahogy a tyúk összegyűjti csirkéit». Nem fájt-e neki Judás gonoszsága, ki az utolsó vacsorán vele együtt résztvesz a Legfőlségesebb Oltáriszentség bemutatásánál? Nem kereszt volt-e számára Judás csókja a szent éjszakán?

Az Üdvöztető élete tele van keresztetekkel. Mi sem lehetünk mentek a keresztőtől. Finom lélek csak az lehet, aki szereli a keresztthordozást. Akik szeretettel tudnak a világba nézni, akik készek a megbántásokat mindig megbocsátani, azok az életben nem mentek el érzéketlenül a keresztetek mellett. Mert az ő szívük olyan, mint a drágakő, melyet a szenvedés, baj, megpróbáltatás csiszolt finommá. Ha látunk öreg, nyugodt arcú, derűs, megértő mosolyú embereket, ezokról mondják, hogy bizonyára sokat szenvedtek életükben.

A nagybőjt szelleme e keresztre figyelmeztet minket. Isten bölcs és igazságos: mindenkinek juttat keresztet. Ha nem is értem meg, miért kell ezt vagy azt a keresztet hordoznom, úgy tekintsem, mint az Úr Jézus szeretetének kisugárzását, mint az Ő hívását. Nem kell félnem, az erőt Ő adja meg. Az Oltáriszentség erejét, az Úr Jézus biztatását vihetem magammal. És meg fogok szentülni szívemben, mintahogy cyreai Simon is átalakult, mire felért a Kálvária hegyére. Farda Ignác.

AZ ÜDVÖSSÉG FORRÁSA.

(En ut superbâ.)

Kévely és gyilkos bűneink
Ezernyi halmaza sebzé
Az Isten ártatlan Szívét...
Tőlünk nem ilyen érdemelt!

Mert vétkeink irányítják
Longinus sujfó dárdáját...
A sok halálos bűn feni
Kegyeflenül éles vasát.

E roncsolt Szívből szülefett
Egyház, Krisztus menyasszonya
S a bárka, melynek ajtaja
Üdvöt találni nyitva van.

E forrásból folyton folyik
Hét ágban a malasztpatak:
A Bárány vére. Szennyesünk
Abban tisztára mosható.

Ündökság visszatérni a
Szentszív-sebző bűnök közé!
Szívünkben hadd lobogjanak
Viszontszerelmünk lángjai.

Ó add, hogy megtehessük ezt,
Atyánk, Szentlélek s Krisztusunk,
Kiknek dicsőség és erő
S örök uralkodás legyen.

Ford.: *Eőri János.*

Boldoggáavatások. A szentév folyamán *nyolc* boldoggáavatás történt:
1. Gianelli Mária Antal püpek. 2. Strambi M. Vince passionista. 3. Cafasso
József világi pap. 4. A Lm. Oltáriszentségről nevezett Mária Michaela
szerzetalapítónő. 5 Soubirous Bernadette (a kiváltságos lourdesi gyer-
mek!). 6. De Brebeui János jezsuita vértanu és hat társa. 7. Imbert Lőrinc
vértanu püspök és társai. 8. Eymard Péter Julián, az Oltáriszentség papi
ársulatának alapítója. (rf.)

Golgota alján

OTT VOLTAM az Olajfák-hegyén, mikor véres haláltusáját vívta a szentek Szentje. Elkísértem Annástól Kaifásig, Heródestől Pilátusig a türelmes vádlottat, kibem nem tudtak hibát lelteni. Ökölbe szorított kézzel láttam, mint gúnyolják, kinozzák Róma embertelen poroszlói. Végigjártam vele a hosszú, göröngyös utat, Jeruzsálem utcáin, egészen ki a Koponyák-hegyéig. És most itt állok, a gyalázat fája alatt, melyen megtört szemmel, átszúrt szívvel függ a vértanuk Királya.

Lelkemben részvét és fájdalom, és végtelen keserűség a hálátlan emberek iránt, kik idehozták, ennyi kínra ítelték azt, ki velük mindig csak jót tett.

Judás, Kaifás, Pilátus és ti mindnyájan, dühtől tajtékozó, vad gyűlölettől izzó Irástudók és Vének, ó hogy utállak titeket! Hiszen megöltétek, a gyalázat fájára szögeztétek Izrael reményét, a Megváltót!

De a megtört, jóságos szempár oly szomorúan néz reám. Mit akarsz tőlem? mit mondasz nekem, drága Mester?

Sötétedik. A völgyből jeges szél fuvallata és... fázom — vad haragom elszáll — s a Koponya-hegy árnyékában tehetetlenül összeroskadok...

De a Mester szomorú szeme most is rajtam pihen s belőle néma szemrehányást olvasok. Miért, ó Uram, *miért?*... Nem kísértelek-e meleg részvéttel a hosszú, kínos úton? Nem sírtam-e ki érted hű szívem minden könnyét? Nem szorult-e kezem ökölbe ellenségeid ellen?... Judás, Kaifás, Pilátus, ők megérdemlik e tekintetet... de én?

— Ne nézz, ne nézz így reám! nem bírom tovább!... Hiszen az én kezem tiszta, nincs rajta a Te véred!...

Mégis, mégis... miért e kétely? ez aggodalom?... és miért, *miért* nem állom megtört szemed szomorú pillantását?...

Judás, Kaifás, Pilátus... ők-e valóban a Te hóhéraid? Nem vak eszközök-e csupán egy sokkal nagyobb gonosztevő szolgálatában?... Ki az? ki lehet vajjon?...

Az éjtszaka sötétjét hatalmas villámcsapás oszlatja szét s világosságánál a nyomorult bűnös borzadva látja meg a valót.

Izrael reménye, világ megváltója, irgalmazz nekem, hiszen *én* feszítettelek keresztre!... az *én bűneim* miatt kellett Golgotára jutnod!...

Értem már, értem, szomorú pillantásod, néma szemrehányásod. Keserű bánat könnyei áztatják orcámat és alázattal verem bűnös mellem: mea culpa... mea culpa...

Ó, mondd, drága Mester, mit most tegyek, hogy szörnyű tet-

temért megengeszteljelek? Nincs-e mód, hogy megvigasztaljalak? hogy megkínzott testednek-lelkednek enyhét nyujtsak? sebedre balzsamot öntsek? Lásd, én kész vagyok élttem végéig szőröcsuhában járni és minden szenvedést panasz nélkül eltűrni, hogy megmutassam Neked bánatom őszinteségét, szeretetem nagyságát, jó szándékom komolyságát... Uram, szólj... kész a te szolgád!

— Szeress! és többé ne vétkezzél!...

Beitz-Csáky Ilona.

Aki nem dolgozik, halott.

IMÁVAI. és új anyagok beszerzésével és elkészítésével nincs kimerítve az Oltáregyesület programja. Gondoskodnunk kell arról, hogy templomunk állandóan a legteljesebb rendben legyen s hogy községünkben az Oltáriszentségben jelenlevő Úr Jézus imádása a szívekben oly bensőséges, a külsőségekben oly pompás legyen, amennyire az emberileg lehetséges.

A második pontról a novemberi számban beszéltünk.

Az első pontra vonatkozólag pedig ezekre kellene gondolnunk: A templom évenkénti nagytakarítását (mennyezet, falak, szobrok tökéletes leporolását) legjobb valami mázolómasterre bízni, akinek megvannak az ehhez szükséges létrái és nem szédül le. A költségeket természetesen az Oltáregyesület fedezi. Minden más takarítást azonban az Oltáregyesület tagjai végezzenek vagy végeztesenek el saját alkalmazottaikkal. Ez a munka két részből áll: a takarítás és a díszítés; az elsőt mindig pénteken, a másodikat szombaton litánia előtt kell elvégezni. Erre az egész év minden hetére már év elején osszuk be a tagokat. (Azért ilyen idejében, hogy mindenki tudjon magának élővirágról gondoskodni és idejét megfelelően beosztani.) A takarítást 8 személyre bizzuk. Kettő a szentélyt, négy a templom hajóját, egy a kórust és egy a sekrestyét hozza rendbe; ebbe beleértődnek a surolások, felmosások, fényezések stb is.)

Ismerünk falut, ahol minden családnak megvan a maga vasárnapja vagy ünnepe és egész éven át erre nevel virágokat; például egyszer karácsonyra az egész templomot virágzó almafagallyakkal díszítette az egyik család. Mindenki igyekszik, hogy lehetőleg elmésen, az ünneppel összhangzóan és valamiképpen «fáradsággal szerzett» módon díszítse a neki beosztott ünnepen a templomot.

Tény az, hogy a templom ily módon való takarítására sokkal nagyobb gond és sokkal több utánjárást kíván, mint hogyha egyszerűen

egész évre — lehetőleg olcsón — fogadnak egy asszonyt, aki egymaga végzi el a templomtakarítás munkáját, persze — lehetőleg gyorsan.

A templom szépségéhez tartozik környékének tisztán- és szépen-tartása is. Sok helyütt a templomot temető vagy templomudvar veszi

Búcsúzás.

körül és bizony sok helyütt ez a templomudvar szomorú helye a rendetlenségnek, elhagyatottságnak és piszoknak. Pedig mennyi szeretetmegnyilvánulás férne az Úr Jézus e kis kertjének ápolásába! A falakat befuttatná rózsával — az egyik tag, a kerítést borostyánnal a másik; minden elhagyatott sírdombot más család ültetne be petuniával, szarkalábbal, sarkantyúvirággal — aszerint, hogy miben állapodtak meg az évben az

egész kertre vonatkozólag. (Mert itt persze nem szabadna egyéni izléseket kifejteni!)

Arra már aztán lehetne asszonyt fogadni, aki minden este kisöpri a templomot, megöntözi a kertet és reggel port törülget a templomban.

Hidd el, kedves Elnök, milyen mértékben fokozod a munkát, olyan mértékben küld az Úristen tagokat az Ottáregyesületbe.

Szeretettel köszönt

Központi.

A család

A római császárság korának elűszkösödő sebe a lejtőre jutott családi élet volt. *Horatius* a maga költői nyelvén így jellemzi korát:

Fecunda culpa saecula nuptias
Primum inquinavere et genus et domos:
Hoc fonte derivata clades
In patriam populumque fluxit.

(A bűnben termékeny század először is a házasságot, a nemzedéket, a családi hajlékot szennyezte be: ez az a forrás, amelyből a hazára és a nemzetre a szerencsétlenség kiáradt.)

A *Horatius* nemzetének sebe ma már a mi sebünk is! Félő, hogy amint a hajdan dicső Róma ezer sebének halálos elűszkösödése a: *finis Romae* (R. vége) lett, úgy a seb elhatalmasodása esetén (amitől a jó Isten óvjon!) nálunk is bekövetkezhet a rettentő *finis*!

Mária országa, édes hazánk mindenkor kilűnt az Anyaszentegyházhoz való hűséges ragaszkodásban. Az Anyaszentegyház pedig birtokában van azoknak az eszközöknek (szentségek, parancsok, tanítás stb.), amelyekkel a családi élet tisztaságát és boldogságát megvalósítani és állandósítani lehet. Sok szó helyett álljon itt a következő, mindenkit meggyőző névsor. Ezekre a szent családokra — amelyeket a katolikus Egyház nevelt szentekké — mutathatunk rá azzal a fölszólítással: *si potuerunt hae, quare non vos?* (Ha megtehették ezek, miért nem ti is?)

Szent István királyunk és Bold. Gizella gyermeke: szent Imre herceg. Bold. Gizella pedig II. szent Henrik német császár húga volt. — Magyarországi szent Erzsébet leánya: szent Gertrud thüringiai őrgrófnő és eulenburgi apátnő. — B. Itta leánya: szent Gertrud (francia) szűz; ez utóbbi pedig szent Gudulának, Brüsszel védőszentjének unokanővére volt. — Szent Vitályos katonatiszt és neje: szent Valéria gyermekeik: szent Gerváz és szent Prótáz. — Szent Margit (III. Malkolm skót király neje) gyermekei: szent Dávid és szent Kálmán. — Szent Bertha grófnő

gyermekai: szent Gertrud és szent Deotilla. — Szent Felicitasnak *hét* gyermeke szent: Januarius, Felix, Fülöp, Silvanus, Sándor, Vitályos, Marcius. — Szent Bonifácus és szent Teklának *tizenkét* vértanugyermekük van! — Szent Szilvia fia: Nagy szent Gergely pápa. — Szent Flavianus (Róma helytartója) és neje: szent Daphrosa, leányaik: szent Demeterke és szent Bibiána. — Nagy szent Vazul rokonsága ez: nagyanyja: szent Makrina, anyja: szent Emmelia, nővére: szent Makrina, testvérei: nyssai szent Gergely és szent Péter. — Szent Monika fia: szent Ágoston. — Szent Blanka fia: IX. v. szent Lajos és ennek nővére: B. Izabella. — Svéd szent Birgitta leánya: szent Katalin. — Szent Paula gyermekei: szent Blezilla és szent Julia. — Szent Rikárd angol szász fejedelem gyermekei: szent Vilibáld, szent Vunibáld, szent Valburga. — Idősb szent Gergely és szent Nonna gyermekei: szent Géza orvos, nazianzi szent Gergely és szent Gorgonia. — Szent Kanút, dán király fia: B. Jó Károly. — Szent Matild királynő (Madarász Henrik neje) fia: szent Brunó kölni érsek. — B. Janka gyermekei: szent Domonkos rendalapító és B. Mannes dömés szerzetes.

És ezt a *dicsőséges* névsort még sokáig lehetne folytatni!

Hallgassunk tehát az Egyházra! Szíveleljük meg és ismerjük meg és *tartsuk meg* az Anyaszentegyháznak a házasságra és a családi életre vonatkozó *tanácsait* és *parancsait* és ezzel megakadályozzuk nemzetünk iszonyú sebének elhatalmasodását, sőt a sebet meg is gyógyíthatjuk! Nem kell azután félnünk, hogy egy eljövendő *magyar Horatius* kétségbeesetten kényszerül majd ostromozni és siratni elpusztult, szibarita nemzetét!

Dr. Hidasi József.

A 28. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Amerikában.

VALÓBAN amerikai arányokban kezd kibontakozni az ez év június hó 20., 21. és 22-én Chikágóban megtartandó nemzetközi Eucharisztikus kongresszusnak a képe. A rendező-bizottságnak az élén Mundelein bbfornok, Chikágo érseke áll, ki még a legkisebb részletek rendezését is fáradhatlan tevékenységgel irányítja. Ilyen hatalmas arányú katolikus gyűlekezetről még nem írt idáig a történelem. Már eddig is meghaladja az egymilliót a várt vendégek száma. Rómából ezideig 10 bbfornok jelentette be a személyes megjelenését, azonkívül a belga és a spanyol királyi pár is jelen lesz ezen a nagyszerű hódolaton, melyet most első ízben rendeznek az Új-világban. 2000 német is bejelentette a részvételét.

Két külön hajón, a Westfálián és a Lützowon kelnek át Amerikába a bremerhaveni kikötőből. A hajókon egy-egy nagy termet kápolnává alakítanak át, melyekben ki lesz téve az Oltáriszentség, úgy az oda-, mint pedig a visszautazás egész tartama alatt. Jellemző az amerikai rendező-bizottságra, hogy még ugyanazon a napon, amikor megtudták, hogy jönnek a németek, mindkét ezen el is voltak helyezve, illetve a szállás biztosítva volt a számukra. Hiába! nincs idő a késlekedésre, mikor egymillió vendég elhelyezéséről van szó! De még jellemzőbb az amerikai németekre, hogy ők még szintén ugyanazon a napon kijelentették, hogy nem engedik honfitársaikat ezekre a fizetett szállásokra, hanem teljesen ingyen látják el őket szállással és étellel.

Huszonöt nagy bizottság van állandóan lázas tevékenységben, hogy az egymilliót meghaladó vendégek fogadtatása, elszállásolása és étellemezése, valamint közlekedése körül fönnakadás ne történjék. Az angol lapok egész hasábjait írják mindezekről a részletekről. A rendező-bizottság kijelentette, hogy egyetlen szentéllé alakítják át Chikágót a kongresszus tartamára. Tudnunk kell, hogy Chikágo a föld negyedik legnagyobb városa, melynek 3,300.000 lakosa közül a katolikusok száma meghaladja az egymilliót.

A kongresszus tartama alatt a városnak mind a 360 templomában szentbeszédék és ünnepi nagymisék lesznek. Legimpozánsabb lesz azonban június 20-án a Soldier fielden megtartandó tábori mise, melyet egy Rómából jövő bíbornok celebrál; mise alatt pedig Chikágo 300 katolikus iskolájának ötvenezer növendéke, hófehér ruhában, pápai színekkel díszítve fog énekelni. Chikágótól mintegy 50 kilométerre fekszik a Mundelein bíboros nevével nevezett kis városka egy szép tó partján, ahol a papnevelőintézet is van. Ebben a papnevelőintézetben és a szeminárium kertjében 600 oltárt állítanak föl, az idegen papok számára.

Mundelein bíbornok körlevelét, melyben a kongresszus jelentőségére mutat rá, nyolc nyelvre lefordítva 560.000 példányban küldözgették szét. Ebben a körlevélben a többek között ezeket mondja Chikágo érseke: «Mint a ti vezetőitek fölajánlottam az Istennek és megígértem az Ő földi helytartójának, hogy az ő szándékára június hó 20-án reggel *egymillió szentáldozást* ajánlunk föl, itt nem az idegenekre, hanem reátok, ezen város lakóira gondolok». Micsoda impozáns hitvallás lesz ez!

Milyen szép és fönséges dolog volna, ha a másik millió szentáldozást mi, magyar katolikusok, küldhetnénk át Amerikába, hogy legalább lélekben mi is ott lehessünk azon a nagy diadalmeneten. Az erre vonatkozó mozgalom már megindult, kövessünk el tehát mindent, hogy tényleg össze is hozzuk az egymillió szentáldozatot. Egy ív papirost, hosszában kétfelé osztunk egy vonallal, azután egy centiméteres rova-

tokra osztjuk és máris megkezdhetjük az aláírások gyűjtését, mely aláírások arra köteleznek, hogy június hó 20-án, de legkésőbb 21. vagy 22-én a szentáldozás elvégzendő. A díszes följánlási okmányt amerikai magyarok fogják a nagy körmenet alkalmával vállalkon vinni.

Bozóky Gyula.

A boldog család

(Elbeszélés.)

— Kedves Annuska! Egyik nővéredtől megtudtam, hogy még mindig makacs önfejű vagy a legméltóságosabb Oltáriszentség tanával szemben, még most is ellenszegülsz a gyakori szentáldozás nagy és fölséges gondolatának — így kezdődött a mélytartalmú, hosszú és melegszívű levél, amelyet legjobb barátnője, Gusztika írt Annuskának.

Annuska nagy érdeklődéssel olvasta el a levelet és gondolkodni kezdett. Azonban hirtelen felugrott, duzzogva odadobta a levelet testvéreinek és hetykén így szólt:

«Engem ne leckéztessen meg senki! Hogy jutok én ahhoz, hogy valaki engem kioktasson?» — És tovább mormogott érthetetlen szavakat...

— Hátrább az agarakkal, Annus, kissé csendesebben is adhatnád tudtul nemtetszésedet. Gusztika annyira szerény és alázatos lélek, hogy legkevésbé sem akar téged megleckézteni. Miközben Margit kedves, szelíd modorával csitítgatta, másik nővére, Terus elolvasta a levelet és nem győzött betelni annak szépségétől, nagyszerű tartalmától, majd pedig hozzá fordulva ezeket mondta:

— Annuska, te igazán hálátlan vagy legjobb barátnőd iránt. Ily szép levelet én még nem olvastam soha életemben. Nincs abban megleckéztetés, hanem gyengéd szeretetteljes figyelmeztetés. Jó lesz megszívlelni e levél minden sorát. Csak tedd el emléküi. Olvasd el, tanulmányozd át egy hétig mindennap. Én a legjobb eredményt várom tőle...

Terus komoly és lelkesítő szavaihoz a legidősebb nővére, Rózsai is csatlakozott. Ő volt a legszelidebb, legtürelmesebb és legokosabb leánytestvér a mélyvallásos családban. Szelíd modorával és nagy okosságával legkisebb hugarára a szülőkön kívül ő tudott legjobban hatni. Mivel látta, hogy Annuska még mindig nem hajlik a jó szóra, felkelt, odament hozzá, magához vonván átölelte, arcával arcához simult és azután mélyen kristálytisztá szemébe nézve szeretetteljesen ezeket mondta neki:

— Igaz is, Annuska, neked akaratoskodó, durcás természeted van. Nekünk oly sokszor ellentmondasz, ritkán fogadod meg szerető figyelmeztetésünket, sőt apukának, mamuskának is elég sokszor ellenszegülsz.

Ki is kaptál már tőlük alaposan emiatt, de úgy látszik, rajtad már semmi sem fog. Fivéreid, Ernő és Lajos is a szülőkkel együtt nem egyszer szól-tak neked ezért. Hát miért nem hallgatsz már egyszer jobbik szívedre? Ne akarj mitőlünk egészen elütni...

— No jól van, mert úgysem hagyok békét, hát engedek és köve-tem jó tanácsotokat. Elhiszem nektek, hogy Gusztika nem akart a leve-lével megsérteni... És Annuska elolvasta egy hétig mindennap a levelet.

Nem hiába olvasta el. Napról-napra jobban megtetszett neki. Lassan lassan rájött, hogy annyi igazság van benne, hogy egy hétig is el-elmél-kedhet rajta. Tényleg mindig jobban elmélyedt tanulmányozásába. Külö-nösen megkapta lelkét e szentírási idézet: «Bizony, bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az emberfia testét és nem isszátok az ő véré-t, nem leszen élet tibennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én vére-met, örök élete vagyon; és én feltámasztom őt az utolsó napon». (Ján. VI. 54. 55.) Krisztus e komoly szavai és Gusztika találó magyarázata meg-törték a jeget. Jézus kegyelme befejezte a megtérés fölséges művét. Az ötödik napon álszégyenét legyőzve megvallotta nővére-nek:

— A levél igen-igen meghatott. Meggyőződtem, hogy Gusztika igaz baráti szeretetből írta nekem. Belátom, hogy vakmerő és könnyelmű Jézus iránt nagyon hálátlan voltam, midőn két húsvétot elmulasztottam. Magam sem értem mostan, hogy merem én ezt a súlyos mulasztást elkövetni. De mostantól fogva máskép lesz. Holnap, vasárnap én is veletek megyek gyónni és áldozni. Ezentúl én is úgy, mint ti, Isten kegyelméből gyakori áldozó leszek... És amit ígért, meg is tartotta.

Annuska megjavulásának édes nővérei nagyon megörültek. Örömk-höz jó fivérei, Ernő és Lajos, no meg apuka s anyuka is csatlakoztak. Gyakori szentáldozásai folytán rövid idő alatt szépen haladt a tökéletes-ség útján. Makacsságával és önfejűségével teljesen felhagyott és mindig nagyobb szeretettel s alázattal vette figyelembe mások véleményét is. Most már a család minden tagja a szentségi Jézus gyakori vételében lelte legnagyobb örömét, boldogságát... Gusztika, aki Ernő meny-asszonya lett, szintén nagyon boldog volt és szívből örült, hogy a csodá-landó isteni gondviselés az ő levelét használta fel eszközül Annuska megtérítésére...

— Terus, úgy-e szívből örülhetünk, hogy végre Annuska is velünk jön az Úr Jézus szent vendégasztalához? — szóló Rózsi boldog arccal az ünnepi kalácsot készítő nővére-hez. Mily egészen máskép viselkedik mostan velünk, fivéreinkkel és édesszüleinkkel szemben! Mily figyelmes, kedves, szolgálatkész, udvarias, jóságos és türelmes mindnyájunkkal! Mily szeliden és ügyesen tudja elnézni és elviselni kisebb-nagyobb gyarló-ságainkat ő is. Rövid idő alatt mily rohamosan fejlődött lelkiélete.

Dehogyan tudna még most is dacoskodni. A legméltóságosabb Oltáriszentség révén Krisztus békéje uralkodik mindnyájunk között, egész családnak boldog. Papa, mama mily szívesen és önfeláldozóan dolgoznak, fáradnak értünk... Mindezekért szentáldozásaimkor nem tudok elég hálát adni az édes Jézusnak...

— Én is úgy érzek, mint te. Nézd csak fivéreinket is. Milyen szolidak, munkaszeretők és kötelességtudók. Mily készséggel és örömmel adják oda hetikeresetüket édes jó szüleimnek... És mily találékony a szeretetük. Képzeld el, múlt héten a papa és mama, meg Margit névnapjára nemcsak szép tárgyakat adtak névnap ajándékkul, nemcsak szentáldozásukat ajánlották fel, hanem még szent misét is mondtak értük. Megtudtam tőlük, hogy a földi ajándékon kívül névnapunkon mi is megkapjuk a szentmisét. És tudod, kinek a gondolatata ez a fölséges szép gondolat? Lajos fivérünké!... — Terus még folytatni akarta beszédét, azonban a családtagok hazajövele megakadályozta ebben. A társalgás általánossá lett. Valamennyien együtt voltak ezen az estén, a Szeplőtelen Fogantatás ünnepének előestéjén.

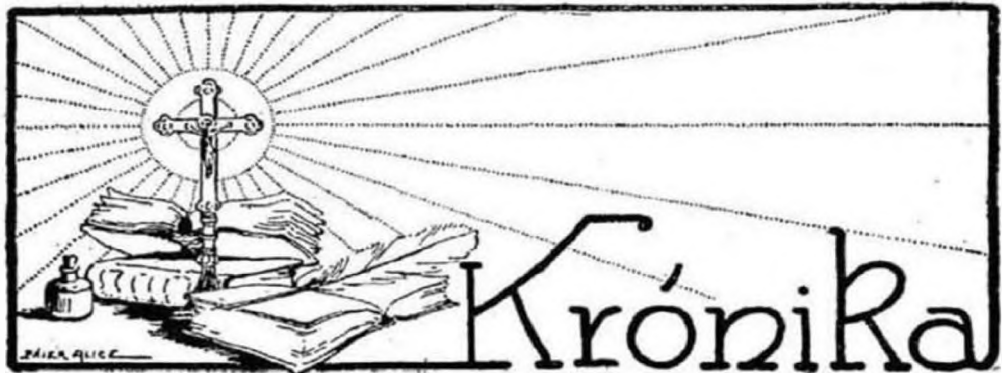
Ünnepi hangulatban voltak, mert már a délután folyamán elvégezték szentgyónásukat és a másnapi szentáldozásra, amelyet közösen fognak végezni, előre is élénken és örömmel gondoltak. A gyermekek okos eszmecszeréjét az édesanya sok tanulságos megjegyzéssel fűszerezte és az édesanya mint családfelelős jelentős szavakkal fejezte be:

— Kedves gyermekeim, amit máma mondtatok, helyesnek, igaznak tartom én is. Csak azt említem meg, hogy Ti vagytok koronám, örömöm. A mi családnak valóban megvan a béke, az igazi boldogság. Ne felejtjük el soha, hogy családi boldogságunk alapja és forrása az Oltáriszentségben jelenlevő Jézus. Boldog család ott található, ahol élő hittel és igaz szeretettel fogadják be a szentségi Jézust...

Nagelreiter Alajos dr.

A Diadalmos Világnézet új kiadása. Immár negyedik kiadást ért Prohászka Ottokár székesfehérvári püspöknek, a katolikus élet csorbítatlan pengéjű vezérének műve. A fehérvári Vörösmarty nyomda igen szép kiállításban adta közre. Akik előtt nem volna ismeretes ez az örökértékű munka, azok számára ideiktatjuk célját, amely nem más, mint a keresztény világnézet beállí-

tása a mai kultúrába, «segítségére akar lenni a modern embernek a keresztény világnézet kialakításában». Az élet fáradt vándorait és a széksis elernyedő idegzetű rabjait akarja felemelni a «diadalmos világnézet» örömeihez. Minden sorában Prohászkaé ez a könyv. A sok mindent összeolvasott fiatalságnak adjuk kezébe orvosául és útmutatóul.

Krónika

Kapisztrán szent Jánosról nevezett Mária anya halála. Szomorú hírrrel kell kezdenünk a krónikát. A februárban gazdagon arató halál az Oltáregyesületbe is ellátogatott és a vele kapcsolatos Mária Reparatrix-zárdából is elvitt egy buzgó eucharisztikus lelket, olvasóink között inkább özv. Kochné néven ismert Kapisztrán kedves anyát. Február 9-én, reggel 3/47 órakor tért vissza Teremtőjéhez a lelke. Hosszú időn át volt az Oltáregyesület titkárnője. Amióta ismerte az egyesületet, buzgón dolgozott is érte. Alázatossága mindig arra ösztönözte, hogy elrejtse önmagát, de Cziráky grófnőnek, az akkori elnöknőnek, éber tekintete fölfedezte őt és fölkérte, hogy legyen az Oltáregyesület titkárnője. Elfogadta a meghívást és igazán minden erejét és buzgóságát latbavetette a szent ügy érdekében. Fáradhatlanul és önzetlenül dolgozva mindenkinek megbecsülését vívta ki magának. Különösen becsülte őt néhai Kánter Károly az Oltáregyesület akkori igazgatója és az Oltáregyesület tagjainak feledhetetlen lelkiatyja. 1901-ben, amikor a Mária Reparatrix

társaságot meghívták, hogy Budapesten letelepedjék és magát az Oltáregyesülettel való foglalkozásnak szentelje, a fiatal özvegy lelkében hivatás visszhangját keltette a M. R.-társaság eucharisztikus szelleme; még nem szólt róla senkinek, csak nagy szeretetét és tiszteletét mutatta ki állandóan a M. R.-társaság iránt. Néhány évvel később szívesen adta oda a társaságnak kedves leányát, Rózát (jelenleg Irországban él a társaság egyik zárdájában), aki 17 éves korában szentelte magát teljesen a szentségi Jézus szolgálatára, hogy engesztelést nyújtson neki őt a legméltóságosabb Oltáriszentségben ért megbántásokért. 1911-ben pedig maga is belépett a M. R.-társaságba s a Rómába eltöltött ujonc évek után Budapestre került. Ekkor vallotta be, hogy ha tehette volna már, még a leánya belépte előtt szeretett volna ő is a társaság tagja lenni és végtelenül boldog volt most, hogy már a *legtökeletesebb módon* szolgálhatja a szentségi Jézust.

Szerzetes életében mindig épülésére szolgált társnőinek *mélységes*

alázatosságával. Ezzel illatozott az Úr színe előtt az ő lelke és bizonyára szép jutalom várt reá érte. Élete vége felé sokat szenvedett betegségétől. Halála csendes és kínlás nélküli volt. Szélütés érte. Pár perc alatt vége volt. Arcán az üdvözültek nyugalma és békéje ömlött el, igazán *«elaludt az Úrban»*. Akik az oltáregyleti kápolnában föl-ravatalozott halottat látták, nem is palástolták meglepetésüket, mondván: *«még ilyen szép halottat sohasem láttam»*. Fenséges nyugalomban pihent a szép koporsóban, amelyet nővérei rendeltek számára. Az Oltáregyesület is ki akarta fejezni iránta hálóját s azért a zárdai rekvieimen kívül a temetés előtt ő is szentmisét mondott érte a házikápolnában. A szentmisét és az azt követő abszolúciót dr. Töttössy Miklós plébános végezte az Örökimádás két papjának segédletével; a temetőbe pedig az Örökimádás lelkésze, három szerzetesnő és rokonsága kísérté ki. Ott voltak a temetésen a boldogult egykori kongreganistái közül is hatan. A Mária Reparatrix-társaság új sírhelyén ő az első lakó. Nyugodjék békeességben és a jó Isten előtt imádkozzék hivatásokért, áldozatos lelkekért, hogy minél többen legyenek magyar földön is olyan lelkek, akikben megvan a készség, hogy a tőlük telhető legtökéletesebben szolgálják az Úr Jézust, hogy mindenben az engesztelő Szent Szűz nyomain akarjanak járni: a szentségi Jézusnak nagyobb dicsőségére.

Hasonló lelkületű buzgó munkás tagjai voltak az Oltáregyesületnek januárban elhunyt özv. **Tihanyi Béláné**, sz. Murmann Alexandra és özv. **Mitskó Józsefné** terjesztőnő, aki pár nap mulva követte őt az örökkévalóságba. Előbbi a legfinomabb oltáregyleti kézimunkák mestere, utóbbi a buzgóság és hűség példaképe.

Az irgalmas Jézus legyen szíve szerinti jutalmazója hűséges szolgálóinak. **Imádkozzunk értük!**

Az Oltáregyesület alapítótagjai lettek: *Reiner Ilona, Szentirmay Imre, Hajós Lajosné, Schwitzer Istyánné, Reiner Irma* 1925-ben, *Maróthy Kálmánné* és dr. *Wimmerth Béla* prépost 1926-ban 200—200 ezer koronás adományokkal, *Szilárd Sándorné* pártolótag pedig 100 ezer K-ás adományával. *Isten fizessé meg!*

IRODALOM.

A Szent István-Társulat új kiadványai közül meg kell említenünk a következőket:

1. *Csernoch János dr.* esztergomi érsek, Magyarország bíboros hercegprimásának elnöki megnyitóbeszéde *Székhelyi Majláth György grófról*. Nagy főpap egy nagy világi ember életét rajzolja meg ebben a beszédben Foglalkozik politikájával, társadalmi és kulturális tevékenységével s mikor ezeket hallgatóságával megismerteti, megéreztetni egyúttal azt is, hogy mindez egy nagy katolikus lélek kiadása és energiáinak gyümölcse volt.

2. *Dr. Babura László:* Szt. Jeromos élete. A *«Szentek Országá»* című sorozatban immár a harmadik nagy egyházatya élete jelenik meg a szer-

zótól. A «pater patrum» az egyház-
atyja, elevenedik meg előttünk
korában egyedülálló széleskörű mű-
veltségével és gigászi tevékenységé-
vel. Megbámuljuk benne a tudomá-
nyban vezérszerepet vivő tudóst,
az önsanyargatás szikláin élő reme-
tét, a pápai udvar «spiritus motor»-át
(mozgató szellemét), látjuk őt a ró-
mai szellemi élet középpontjában
és ezen sok irányú elfoglaltság mel-
lett a leggodosabb lelkiatyja kora
intelligenciájának. Dr. Babura László
műve most is az ő stílusának ismert
patinájával gyönyörködtet s mindent
nagy tárgyszeretettel és vonzó köz-
vetlenséggel mond el Szt. Jeromos-
ról. Szívesen olvassuk el Szt. Jero-
mos életét, mert egyházunk szeretete
és kulturális múltja fölötti önérzet
lesz ezen olvasmányunk gyümölcse.

3. *Dr. Karácsonyi János*: Szt.
László király élete. Tíz fejezetben
ismerteti meg velünk a tudós törté-
netíró a nagy magyar király életét.
Nemcsak a szentet, hanem a küzdő
embert, a király «roppant» helyzetét
is elibénk tárja. Karácsonyi munkája,
elsősorban az oknyomozó történe-
lem műve és épen azért különösen
értékesek megállapításai. Műve vé-
gén két régebbi igen érdekes érte-
kezését is közli, «Erdély és Szt.
László» és «Nagyvárad, Szt. László
nyugvóhelye» címen. Árva országunk
régii nagy királyára ma különös
vigasztalással gondolhat ezen mű
olvasásakor.

4. *Bölcskey Ödön*: Capistranói
Szt. János élete. A magyar nemzet
történetében is oly szerepet játszó
Kapisztránnak török elleni küzdelem
misszionáriusának életrajza közelről
érdekel bennünket. A budai várban
is ott áll szobra és temploma s
példáján lelkesedik Csonka-Magyar-
ország reménykedő magyarja. A hála

iratta meg, a hála terjessze és olvas-
tassa el minél szélesebb rétegekkel.

5. *A kisdéd Jézusról nevezett Szt.
Terézia nővér* szelleme, amelyet a
Mária Reparatrix zárda fordított
le és a Szt. I. T. adott ki, immár
második kiadásban jelenik meg. Az
elmúlt évi szenttéavatásra még job-
ban fellendült a «Kis» Teréz iránti
érdeklődés, ennek kielégítésére adta
ki újra a Szt. I. T. Gyarapodjon is
a könyv olvasásával mindig na-
gyobbra a «kicsinyek táborára».

6. *Dr. Schermann Egyed*: *A búcsú*.
A Keresztény Kis Könyvtárban jelent
meg aszketikus és egyházjogi iro-
dalmunkban jó névnek örvendő ben-
cés főiskolai tanár műve. Sokan nem
látnak tisztán e kérdésben, még a jó
katholikusok sem. Schermann né-
piesen, mindenre kiterjeszkedő, teo-
lógiai alaposággal világítja meg a
búcsút. Ajánljuk.

7. *Dr. Nyisztor Zoltán*: *Szekták
Magyarországon*. Sokszor próbára
van téve türelmünk azon erőszakos
propaganda miatt, amelyeket magyar
népünk között amerikai pénzzel dol-
gozó lélekkufárok fejtenek ki. Sok-
szor igen kétes múltú személyek
mint egy új felekezet (szekta) apos-
tolai lépnek föl és a tudatlan em-
bereket pénzzel és hangzatos jel-
szavakkal rúszdik. Dr. Nyisztor igen
értékes munkát végzett. Szívesen
ajánljuk könyvecskéjét, amely szin-
tén a Keresztény Kis Könyvtár egyik
köteteként jelent meg. Különösen
alkalmas volna a veszélynek kitét-
teknek ajándékozni lelki alamizna-
ként.

*Kempis Kalendárium a mi Urunk
1926. esztendejére*. Újra kiadta ezt a
kedves miniatűrrajzos zsebnaptárt
a Szt. I. T. Bemutatnunk nem kell,
csak ajánlanunk.

Felelős szerkesztő: dr. Mátrai Gyula. — Felelős kiadó: dr. Mészáros János.

Stephaneum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest. Nyomdaigazgató: Kohl Ferenc.